

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ
MODUL 4 – Způsoby realizace alternativ k zajištění

UNHCR
The UN Refugee Agency

OBSAH

KAPITOLA 1 Vzdělávací cíle a struktura modulu	3
KAPITOLA 2 Zásada minimálního zásahu	4
KAPITOLA 3 Různé druhy alternativ k zajištění	5
KAPITOLA 4 Typy modelů alternativ k zajištění - úvod	6
KAPITOLA 5 Modely alternativ k zajištění: ohlasovací povinnost	7
KAPITOLA 6 Modely alternativ k zajištění: dohled v rámci komunity	13
KAPITOLA 7 Modely alternativ k zajištění: úschova nebo odevzdání dokladů	17
KAPITOLA 8 Modely alternativ k zajištění: kauce, finanční nebo jiné záruky	19
KAPITOLA 9 Modely alternativ k zajištění: nařizené místo pobytu	26
KAPITOLA 10 Modely alternativ k zajištění: elektronické sledování	30
KAPITOLA 11 Způsoby realizace alternativ k zajištění: Příklady dobré praxe	34
KAPITOLA 12 Faktory úspěšnosti jednotlivých způsobů alternativ k zajištění	40
KAPITOLA 13 Průběžné úkoly: Posuzování faktorů úspěšnosti modelů alternativ k zajištění	46
KAPITOLA 14 Sebehodnocení	48
KAPITOLA 15 Zapamatujte si	49
KAPITOLA 16 Další studijní materiály	50

ALTERNATIVY
K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

VZDĚLÁVACÍ CÍLE A STRUKTURA MODULU

✓ PO ABSOLVOVÁNÍ TOHOTO MODULU BUDETE UMĚT:

- vyjmenovat různé způsoby realizace alternativ k zajištění;
- prokázat podrobné znalosti různých způsobů realizace alternativ k zajištění; a
- popsat standardy realizace alternativ k zajištění.

Přečtěte si pozorně jednotlivé materiály a vyplňte krátké úkoly a test.

Dokončení tohoto modulu by Vám mělo zabrat přibližně 60 minut.

ALTERNATIVY
K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

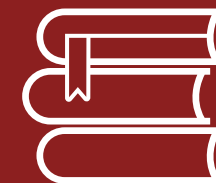
ZÁSADA MINIMÁLNÍHO ZÁSAHU

Jak bylo popsáno v modulu 2 tohoto vzdělávacího programu, při navrhování alternativ k zajištění by měly státy dodržovat zásadu minimálního zásahu a věnovat zvýšenou pozornost potřebám osob ve zranitelné situaci nebo riziku jako jsou děti, těhotné ženy, senioři, osoby s postižením nebo osoby s traumatickou zkušeností (viz [Doporučení UNHCR k zajišťování cizinců](#), doporučení č. 4, odst. 39). V tomto kontextu zásada minimálního zásahu znamená, že jakákoli podmínka či omezení ukládané v rámci alternativy k zajištění musí být tou nejméně invazivní a restriktivní možností, která je k dispozici s přihlédnutím ke zranitelnosti nebo rizikovým faktorům specifickým pro daný případ.

Alternativní řešení mohou znamenat větší či menší míru omezení osobní svobody a svobody pohybu a z tohoto hlediska nemusí být rovnocenná. Povinnost telefonicky se hlásit a využití dalších moderních technologií může být vnímáno jako dobrá praxe, zejména u osob s omezenou mobilitou, avšak jiné formy elektronického sledování – např. náramky na zápěstí nebo kotníku – jsou považovány za výrazně přísnější, v neposlední řadě proto, že bývají spojovány s odsouzením za trestný čin. Jejich využívání by se proto mělo v maximální možné míře omezovat (viz [Doporučení UNHCR k zajišťování cizinců](#), doporučení č. 4, odst. 40).

Pročtěte si následující dokumenty:

- Standardní minimální pravidla Organizace spojených národů pro opatření nesouvisející s odnětím svobody ([Tokijská pravidla](#)) přijatá rozhodnutím Valného shromáždění č. 45/110 ze dne 14. prosince 1990, čl. 2.6
- UNHCR, [Souhrnné závěry globálního kulatého stolu k přijímacím podmínkám a alternativám k detenci](#), 20-22. Dubna 2015, odst. 21

ALTERNATIVY
K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

KAPITOLA 3

RŮZNÉ DRUHY ALTERNATIV K ZAJIŠTĚNÍ

V tomto modulu se budeme zabývat jednotlivými alternativami k zajištění. Některé lze vzájemně kombinovat v závislosti na konkrétní situaci, fázi imigračního řízení a míře dodržování uložených povinností. Některé alternativy k zajištění znamenají větší omezení svobody pohybu než jiné. Výčet alternativ k zajištění, jimiž se v tomto modulu zabýváme, není vyčerpávající. Státy mohou využívat i další typy opatření a rovněž si mohou vytvořit taková, která co nejlépe odpovídají místní situaci.

Většinu existujících alternativ k zajištění lze uplatnit na všechny skupiny lidí (různého pohlaví, věku, na žadatele o azyl zadržené na hranicích, či osoby v návratovém řízení). Stále častěji jsou však vytvářeny specifické alternativy k zajištění, aby nedocházelo k zajišťování dětí jak v azylovém tak v návratovém řízení. Blíže k tomu viz lekce 6 vzdělávacího programu Základní zásady při zajišťování cizinců a modul 5 tohoto programu.

Užitečná může být také **příručka** mezinárodní koalice IDC o alternativách k zajištění *Alternativy existují: Příručka pro prevenci zbytečného zajišťování cizinců (revidované vydání)*.

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

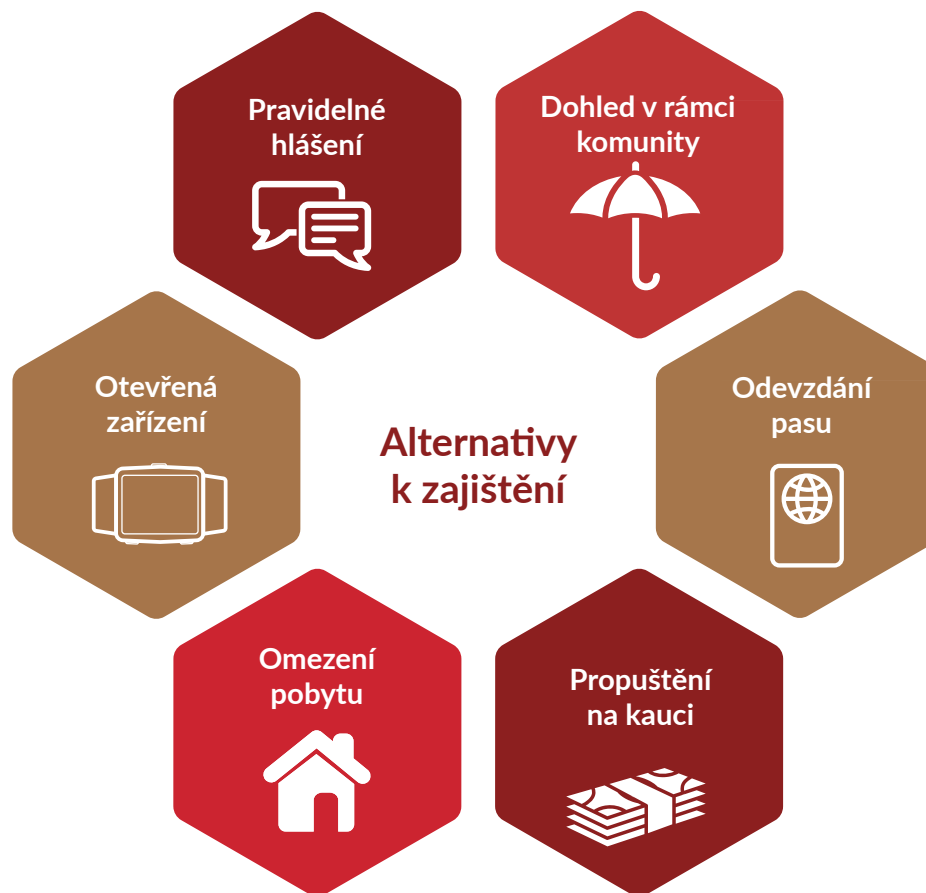
KAPITOLA 16

TYPY MODELŮ ALTERNATIV K ZAJIŠTĚNÍ - ÚVOD

Alternativy k zajištění probírané v tomto modulu lze rozčlenit do následujících kategorií:

1. povinnost hlášení;
2. dohled v rámci komunity;
3. úschova nebo odevzdání dokladů;
4. kauce, finanční nebo jiné záruky;
5. nařízený pobyt; a
6. jiná opatření (např. elektronické označování).

Široká škála dostupných alternativ k zajištění by neměla vést k závěru, že vlády a další osoby s rozhodovací pravomocí mají k dispozici jednoduché menu, z něhož mohou libovolně vybírat. Zmíněná opatření představují různou míru donucení a osoby s rozhodovací pravomocí jsou povinny použít vždy ty prostředky, které jsou nezbytné, odůvodněné a přiměřené ve vztahu k příslušnému sledovanému legitimnímu cíli.

ALTERNATIVY
K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

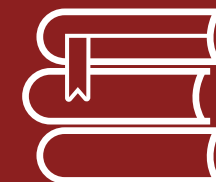
KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

 **MODELY ALTERNATIV K ZAJIŠTĚNÍ:
OHLAŠOVACÍ POVINNOST**

Jedná se o jednu z nejběžnějších alternativ k zajištění, kterou státy (např. „Hong Kong, Čína“, Kanada, Litva, Slovinsko, Švédsko, Turecko, Velká Británie a USA) v praxi aplikují. Platí to i pro některé regionální nástroje (např. **Přijímací směrnice EU**, čl. 8 odst. 4). Ohlašovací povinnost se může být pro jednotlivce i pro stát atraktivní možností, protože je ekonomicky úsporná a znamená jen minimální zásah do svobody pohybu.

Tento typ alternativy k zajištění znamená povinnost pravidelně se ve stanovených intervalech hlásit příslušným orgánům (viz **zpráva** síť Odysseus o alternativách k zajištění). Hlášení slouží jako mechanismus sledování. Zajišťuje se jím, že úřady o žadateli stále vědí a zůstávají s ním v kontaktu. V rámci hlášení může být požadováno, aby žadatel o azyl podepsal protokol dokládající jeho přítomnost (viz **příručka** IDC o alternativách k zajištění). Dobrou praxí uplatňovanou v některých zemích je kombinovat ohlašovací povinnost s case managementem a dalšími podpůrnými službami, což přispívá k průběžnému dodržování povinností v rámci azylového či imigračního řízení.

ALTERNATIVY
K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

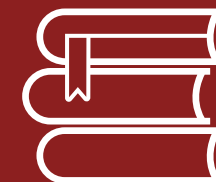
KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

Viz některé faktory relevantní pro realizaci alternativy k zajištění spočívající v ohlašovací povinnosti:

Faktory ke zvážení	Vysvětlení	Příklady
Místa hlášení	K místům hlášení patří kromě jiného místní imigrační úřady, policie, sociální pracovníci, a v modelech komunitního dohledu někdy také neziskové organizace či soukromí poskytovatelé. Hlášení se u sociálních pracovníků (např. namísto policie) může předcházet traumatizaci.	Lokální imigrační úřad (ve Švédsku a Velké Británii) Policejní stanice podléhající regionálním spolkovým policejním ředitelstvím (v Rakousku). Sociální pracovníci: tato praxe funguje ve Velké Británii a někdy je využívána u nezletilých bez doprovodu; ministerstvo vnitra kontaktuje sociálního pracovníka, aby zkontroloval, že dítě bydlí na určené adrese a udržuje se sociálním pracovníkem kontakt (viz příručka IDC o alternativách k zajištění)
Způsob hlášení	Fyzické dostavení se (osobně) nebo telefonický kontakt (elektronické rozpoznání hlasu) či písemné ohlášení úřadům. Telefonické hlášení může být dobrou volbou pro osoby s omezenou pohyblivostí nebo specifickými osobními okolnostmi (např. těhotenství), nebo pro osoby, které žijí daleko od místa hlášení.	Pokud je riziko neplnění povinností nízké, používá Ministerstvo vnitra Velké Británie ve svých postupech telefonické hlášení a kombinuje je s osobním hlášením (viz příručka IDC o alternativách k zajištění).
Frekvence hlášení	Frekvence hlášení se může značně lišit: denní, týdenní nebo dokonce měsíční. Hlášení může být pravidelné nebo plánované v časové souvislosti s projednáváním azylového případu anebo jinými úředními schůzkami. Frekvence hlášení je obvykle na uvážení orgánu, který alternativu k zajištění uložil. Časem může být frekvence snižována (snižování restrikcí na základě plnění povinností je považováno za dobrou praxi).	Od osob propuštěných v rámci Torontského programu záruk (Toronto Bail Program - TBP) jsou na ohlašovacích TBP v centru Toronta nejprve vyžadována hlášení dvakrát týdně. S tím, jak se postupně rozvíjí důvěra mezi oběma stranami, a pokud nedochází k prodávám v hlášení, se ohlašovací povinnost zmírňuje (viz článek od Alice Edwards).
Sankce při neplnění povinností	Mohou být uloženy sankce ve formě častějšího hlášení nebo restriktivnějších opatření. Důvody nedodržení ohlašovací povinnosti musejí být řádně posouzeny a je třeba projevit i jistou flexibilitu, pokud je zpoždění důvodné.	Úřady ve Švédsku jsou při ukládání sankcí poměrně flexibilní, pokud má daná osoba pro včasné nenahlášení dostatečné vysvětlení. Ve Velké Británii může ten, kdo není schopen se ohlásit, kontaktovat Ministerstvo vnitra. Řádným důvodem zde mohou být například zdravotní důvody nebo azylový pohovor (viz příručka IDC o zajištění).

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

Ohlašovací povinnost je možné spojit s nařízeným pobytem nebo odevzdáním dokladů. Zde uvádíme několik příkladů toho, jak je hlášení upraveno ve vnitrostátním právu některých zemí:

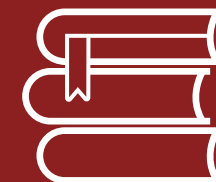
Příklad: Podrobné **všeobecné pokyny**, jak uplatňovat ohlašovací povinnost ve Velké Británii: Ministerstvo vnitra, *Všeobecné pokyny: imigrační vysídlení, donucovací prostředky a zajištění cizinců*, Odbor hlášení a řízení případů pachatelů trestných činů)

Možné problémy při použití ohlašovací povinnosti jakožto alternativy k zajištění

- Je důležité zajistit, aby ohlašovací povinnost byla nezbytná a přiměřená a nepředstavovala pro danou osobu nepřiměřené břemeno z hlediska času a nákladů, ať již sama o sobě nebo ve spojení s jinými formami alternativ k zajištění. Hlášení by tedy mělo být uloženo až po zvážení situace a potřeb dané osoby.
- Úroveň donucení spojená s ohlašovací povinností se může významně lišit v závislosti na tom, jak je v praxi uplatňována. Například hlášení na policejní stanici není nejlepším způsobem, jak si vybudovat s dotyčnou osobou důvěru a zajistit její aktivní zapojení do imigračního a azylového řízení. Je-li frekvence hlášení příliš vysoká (například každodenní), představuje hlášení větší problém, než pokud je jeho frekvence týdenní či měsíční. Kromě toho je třeba řádně posuzovat důvody neplnění a při ukládání sankcí z důvodu tohoto faktoru by měla být projevena flexibilita (viz [zpráva sítě Odysseus](#)).
- Hlášení, které vyžaduje, aby určitá osoba nebo její rodina cestovala na dlouhé vzdálenosti nebo na vlastní náklady, může vést k tomu, že lidé nebudou spolupracovat kvůli neschopnosti tyto podmínky splnit. Může tak docházet i k nespravedlivé diskriminaci na základě ekonomického postavení (viz [Options Paper 2 UNHCR](#)).
- Za účelem hlášení není třeba organizovat zvláštní schůzky, pokud žadatel o azyl udržuje se správními úřady pravidelný kontakt v rámci probíhajícího řízení (např. vydání nových dokladů, vedení azylových pohovorů nebo pobírání finančních příspěvků). Uložení povinnosti hlásit se nad rámec pravidelných schůzek by mohlo představovat zbytečné břemeno. To platí zejména v případě, že je žadatel o azyl nebo cizinec v přijímacím středisku spravovaném státem (viz [zpráva sítě Odysseus](#)).

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

PRŮBĚŽNÉ ÚKOLY

Pročtěte si Kritéria posuzování alternativ k zajištění UNHCR (příloha č. 1 tohoto modulu) a vyplňte níže uvedenou tabulku, abyste si ujasnili, zda je ohlašovací povinnost alternativou k zajištění dostupnou ve vaší zemi.

Otázky	Situace ve vaší zemi	Je či není v souladu s tímto standardem?	Poznámka (pokud se nehodí do prvních dvou sloupců)
Jsou informace o ohlašovací povinnosti poskytované žadatelům o azyl a cizincům dostatečně jasné a dostupné ve více jazycích?			
Je způsob hlášení přizpůsoben zvláštním potřebám (např. telefonické hlášení, hlášení sociálnímu pracovníkovi namísto policii, aby se zamezilo opětovné traumatizaci)?			Vysvětlete způsob hlášení včetně toho, jak je přizpůsoben použití ve vaší zemi.
Je frekvence hlášení časem automaticky nebo na žádost snižována?			

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

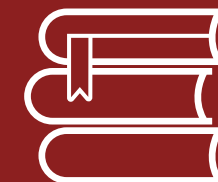
KAPITOLA 16

Otázky	Situace ve vaší zemi	Je či není v souladu s tímto standardem?	Poznámka (pokud se nehodí do prvních dvou sloupců)
Dochází k pravidelnému přezkoumání povinnosti hlášení?			
Jsou frekvence a místo hlášení stanoveny s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem dotyčné osoby (včetně zvláštních potřeb)?			
Jsou cestovní výdaje spojené s povinností hlášení hrazeny úřady, a pokud ano, kterými?			
Posuzují se důkladně důvody neplnění ohlašovací povinnosti? Projevují úřady flexibilitu, pokud k prodlevě v hlášení došlo z důležitých důvodů?			
Jaké jsou důsledky neplnění ohlašovací povinnosti?			

MODELY ALTERNATIV K ZAJIŠTĚNÍ: DOHLED V RÁMCI KOMUNITY

Komunitní dohled zahrnuje celou škálu různorodé praxe, v jejímž rámci jsou jednotlivci a rodiny propouštěni do komunity s určitou mírou podpory a vedení (dohledu). Dohled může vykonávat stát nebo určený zástupce, např. nezisková organizace, komunita nebo náboženská organizace. Dohled se může uskutečňovat formou pravidelných návštěv v domácnosti a kontrol dohlížející osoby a může zahrnovat i poskytování podpory pro přístup k práci, ubytování, vzdělání, právní pomoci a jiným službám nebo přímé materiální podpory. Komunitní dohled je třeba odlišovat od ohlašovací povinnosti, při níž za hlášení určenému státnímu orgánu odpovídá dotyčná osoba sama (viz [analýza Rady Evropy o alternativách k zajištění](#); viz také [Doporučení UNHCR k zajišťování cizinců](#), příloha A bod vii).

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

Viz některé faktory relevantní pro realizaci alternativy k zajištění spočívající v komunitním dohledu:

Faktory ke zvážení	Vysvětlení	Příklady
Místo dohledu	Komunitní zařízení nebo kanceláře příslušného poskytovatele služeb, zatím co jednotlivec žije volně v komunitě.	Azylové domy a ubytovny pro zranitelné osoby, žadatele o azyl a uprchlíky - provozované občanskými spolky, státními orgány, nebo oběma společně - využívají se v Egyptě, Keni a Zambii (viz publikace mezinárodní koalice IDC o alternativách k zajištění v Africe).
Dohlížející orgán/úředník	Imigrační úřady nebo pověřené orgány sice mohou používat donucovací prostředky, avšak dobrou praxí je, obejít se při dohledu bez nich a zapojovat do procesu nevládní a jiné organizace (např. náboženské nebo komunitní). Dohled může rovněž vykonávat člen rodiny nebo příbuzný. Mezi neziskovou organizací zodpovědnou za dohled a úřady může být uzavřena dohoda (jejíž součástí je povinnost organizace nahlásit, pokud dotyčná osoba neplní povinnosti v rámci dohledu).	<p>Ve Švédsku dohlíží na žadatele o azyl až do vyřešení případu přijímací pracovník a pracovník pověřený vedením řízení, kteří jsou oba zástupci Imigračního výboru (viz zpráva sítě Odysseus).</p> <p>V USA uzavřela vláda smlouvu s organizací Vera Institute of Justice, na jejímž základě tato organizace v letech 1997–2000 prováděla zkušební tříletý komunitní dohled nad osobami v řízení o vyhoštění (viz příručka IDC o alternativách k zajištění).</p> <p>V Libyi začali někteří místní úředníci vytvářet bezpečné programy propuštění do pracovního procesu, které umožňují příležitostně propuštění zranitelných osob do péče neziskových organizací zajišťujících bydlení a zdravotní péči (viz publikace mezinárodní koalice IDC o alternativách k zajištění v Africe).</p> <p>V Austrálii byly uzavřeny smlouvy s komunitními a církevními organizacemi za účelem poskytování služeb tzv. „komunitního zajištění“. Tyto smlouvy umožňují žadatelům o azyl žít na určeném místě v komunitě, kam je tyto organizace umístí a kde jim poskytují pobytové, zdravotnické a sociální služby i intenzivní podporu v jejich případě. Přestože je komunitní zajištění jistou formou zajištění, žadatelé o azyl zde nejsou pod dohledem dozorců jako v zajišťovacím zařízení. Mohou se po komunitě pohybovat, zapojovat se do jejich činností a společenských událostí a zažívají alespoň částečný pocit normality. To jim umožňuje zůstat v užším kontaktu s přáteli, členy rodiny a podpůrnými sítěmi (viz článek Catherine Marshallové, Sumy Pillai a Louise Stackové).</p>

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

Faktory ke zvážení	Vysvětlení	Příklady
Aktivity v rámci dohledu	Přímý dohled nad místem pobytu a aktivitami žadatele o azyl; pravidelné návštěvy v domácnosti nebo kontroly dohlížejících osob; komunikace a kontakt s žadatelem o azyl (např. návštěvy doma); podpora žadatelů o azyl v aktivní účasti na řízení.	V Austrálii je organizace Hotham Mission (HM) jednou z několika neziskových organizací, které provozují program pro osoby nezařazené do formálních programů. Zaměstnanci HM doprovázejí klienty na rozhovory a schůzky konané na Oddělení pro imigraci a ochranu hranic a poskytují imigrační poradenství, pomoc při hledání bydlení v komunitě a předávání poskytovatelům dalších služeb (viz článek Alice Edwards).
Sankce při neplnění povinností	Ručitelům může vzniknout povinnost zaplatit pokutu za neplnění povinností dotyčné osoby.	

Dohled může být také dobrovolný, při němž jsou jednotlivci informováni o dostupných službách, ale nejsou povinni je využívat. Přečtěte si [Doporučení k zajišťování cizinců UNHCR](#), přílohu A.

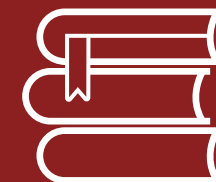
Možné problémy při použití dohledu jakožto alternativy k zajištění

Použití dohledu může mít dopad na lidská práva, neboť může – v závislosti na typu dohledu a donucovacích prostředcích – představovat invazivní opatření k zajištění plnění povinností. Jako alternativa k zajištění proto musí být dohled ukládán v závislosti na situaci a potřebách každého jednotlivce a prostřednictvím zapojení komunity by měla být v maximální možné míře zdůrazněna jeho nedonucující povaha.

PRŮBĚŽNÉ ÚKOLY

Pročtěte si Kritéria UNHCR pro posuzování alternativ k zajištění (příloha č. 1 tohoto modulu) a vyplňte níže uvedenou tabulku pro ověření, zda je komunitní dohled ve vaší zemi dostupnou alternativou k zajištění.

Otázky	Situace ve vaší zemi	Je či není v souladu s touto dobrou praxí?	Poznámka (pokud se nehodí do prvních dvou sloupců)
Co všechno zahrnuje dohled a kdo jej zajišťuje?			
Je dohled založen na uplatnění donucovacích prostředků nebo na pobytu v komunitě?			
Jsou opatření dohledu invazivní vůči soukromí dotyčné osoby či nikoli?			
Zahrnuje dohled poskytování služeb nebo jen sledování?			
Jaké typy služeb jsou k dispozici? Jaká je jejich kvalita?			

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

MODELY ALTERNATIV K ZAJIŠTĚNÍ: ÚSCHOVA NEBO ODEVZDÁNÍ DOKLADŮ

Žadatelé o azyl mohou mít za povinnost předat doklady totožnosti nebo cestovní doklady (cestovní pasy) do úschovy nebo je odevzdat jako záruku toho, že se v budoucnu podrobí povinnostem v rámci imigračního a azylového řízení. V takových případech je nutné vydat jim náhradní doklady, které je budou opravňovat k pobytu na území nebo propuštění do komunity. Dále jim musí být poskytnut přístup k základním službám, jako je vzdělání, bydlení a zdravotní péče.

Pro více informací si přečtěte [Doporučení UNHCR k zajišťování cizinců](#), přílohu A.

Odevzdání dokladů je měkkým opatřením, které mnoho států užívá jako běžný postup u osob v imigračním řízení, nikoli jako alternativu k zajištění jako takovou (viz [analýza](#) Rady Evropy k alternativám k zajištění). Například povinnost odevzdat pas nebo jiný doklad totožnosti či cestovní doklad úřadům jakožto alternativa k zajištění je zavedena ve 14 členských státech EU (viz [zpráva](#) Evropské migrační sítě o alternativách k zajištění). Tuto povinnost lze uložit samostatně nebo společně s jinými alternativními opatřeními, například povinností zdržovat se v konkrétním místě nebo oblasti.

ALTERNATIVY
K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

Viz některé faktory relevantní pro realizaci alternativy k zajištění spočívající v úschově nebo odevzdání dokladů:

Faktory ke zvážení	Vysvětlení	Příklady
Orgány, u nichž se doklady uschovávají	Doklady se uschovávají u azylových/imigračních úřadů, na policii.	V Lotyšsku odevzdává žadatel o azyl cestovní doklady a jiné osobní doklady totožnosti úředníkovi Státní pohraniční strážě.
Požadavky na úschovu nebo odevzdání dokladů	Osobní doklady, jako jsou cestovní doklady, pasy, průkazy totožnosti, někdy také letenky či jízdenky (v případě řízení o vyhoštění) a jiné. Musí být vydány náhradní doklady, které budou umožňovat přístup k různým službám, k nimž by jinak žadatelé o mezinárodní měli přístup na základě svých osobních dokladů.	Ve Finsku se tato povinnost týká cestovních dokladů (např. pasu) a letenek/jízdenek dotyčné osoby do cílové země po dobu, než se příslušné rozhodnutí stane vykonatelným. Ve Francii se tato povinnost týká pasů a jiných dokladů totožnosti nebo cestovních dokladů a může být spojena s požadavky na pobyt. Ve Švédsku platí, že je-li vydáno rozhodnutí o odmítnutí vstupu nebo vyhoštění, orgán vykonávající rozhodnutí může zadržet doklad totožnosti cizince nebo jeho letenku/jízdenku do cílové země do vykonatelnosti rozhodnutí (viz zpráva Evropské migrační sítě o alternativách k zajištění).
Sankce při neplnění povinností	Documents would not be returned for the entire asylum/return procedure	Kyperský azylový zákon umožňuje zajištění pro účely zjištění totožnosti osoby, pokud dotyčná osoba nepředloží osobní doklady (viz ad-hoc dotazník Evropské migrační sítě).

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

Možné problémy při použití úschovy/odevzdání dokladů jako alternativy k zajištění

- Tato alternativa k zajištění může mít dopad na lidská práva, neboť může bránit výkonu základních lidských práv omezením přístupu ke službám jako například vzdělání, bydlení a zdravotní péči, pakliže úředníci v těchto dalších sektorech náhradní doklady neuznávají.
- Pokud policie či jiné donucovací orgány neuznávají náhradní doklady, může toto alternativní opatření vést k zatčení či zajištění žadatele o azyl, což by pro něj mohlo znamenat ještě složitější situaci (viz [analýza](#) Rady Evropy o alternativách k zajištění). Proto je nezbytné, aby za uschované či odevzdané osobní doklady byly vystavovány řádné náhradní doklady, které uznávají i jiné než migrační úřady v dané zemi.

MODELY ALTERNATIV K ZAJIŠTĚNÍ: KAUCE, FINANČNÍ NEBO JINÉ ZÁRUKY

Pokud jde o možnost využití kaucí nebo finančních záruk jako alternativ k zajištění, existuje několik možností:

a) Poskytnutí ručitele/záruky. Žadatelé o azyl mohou v některých případech poskytnout ručitele/ poskytovatele záruky, který se zaručí, že žadatel o azyl bude plnit povinnosti v rámci azylového řízení (např. dostavovat se na úřední schůzky a k jednáním, plnit ohlašovací povinnost jako podmínku propuštění). Přečtěte si [Doporučení UNHCR k zajišťování cizinců](#), přílohu A.

Ručitel dobrovolně ručí určitou peněžní částkou, jež mu může být zcela nebo zčásti zabavena, pokud zajištěná osoba nebude plnit požadovaná hlášení. Jelikož je záruka obvykle spojena s povinností hradit za žadatele jeho výdaje, nevznikají státům při tomto opatření žádné náklady (viz [zpráva](#) sítě Odysseus).

ALTERNATIVY
K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

Viz některé faktory relevantní pro realizaci alternativy k zajištění spočívající v poskytnutí ručitele/záruky:

Faktory ke zvážení	Vysvětlení	Příklady
Poskytovatel záruky/ručitel	Rodinný příslušník, nezisková organizace nebo komunitní skupina.	V Litvě se objevilo několik případů, kdy nepříbuzné osoby, konkrétně azylová organizace Caritas a ortodoxní kláštery, převzaly odpovědnost za finanční podporu a ubytování žadatelů o azyl.
Požadavky na ručitele/poskytovatele záruky	Může být požadováno, aby měl ručitel občanství hostitelského státu, byl osobou s dlouhodobým pobytem nebo měl povolení k pobytu. Lze přihlídnout k existenci rodinných vazeb mezi žadatelem a „sponzorem“. Někdy musí být schopen prokázat, že může poskytovat žadateli ubytování a každodenní živobytí.	Ve Velké Británii musí mít ručitel imigrační status, trvalou adresu, prostředky na živobytí nebo znát žadatele (viz zpráva sítě Odysseus).
Sankce při neplnění povinností	Nedostavení se může vést k propadnutí peněžní částky - a tento krok je uplatněn proti ručiteli/poskytovateli záruky. Částka se naopak vrací, pokud se osoba dostaví, jak bylo požadováno.	

Možné problémy při použití záruky/ručitele jakožto alternativy k zajištění

Výzkumy ukázaly riziko vykořisťování vyplývající ze závislosti mezi žadatelem o azyl a „sponzorem“, zejména pokud k sobě předtím neměli žádný vztah (viz [článek Alice Edwards](#)). Nově příchozí navíc mívají méně vazeb ke komunitě, a při hledání ručitele jsou tedy v nevýhodě.

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

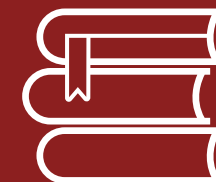
KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

b) Propuštění na kauci/záruku Tato alternativa umožňuje žadatelům o azyl, kteří již jsou zajištěni, aby požádali o propuštění na kauci (tj. poté, co oni sami nebo jejich ručitel zaplatí peněžitou částku) nebo záruku (písemnou smlouvu mezi úřady a dotyčnou osobou, často spojenou i se složením finanční záruky). Tato alternativa k zajištění se lépe uplatní v zemích s velkými přistěhovaleckými komunitami a u osob, které žijí v zemi dlouho, neboť zde bývají častěji vytvořeny vazby ke komunitě a dostatečné finanční zdroje. Pro stát je propuštění na kauci/záruku ekonomicky výhodné, neboť ručitel je obvykle povinen hradit za žadatele o azyl jeho výdaje (viz [analýza](#) Rady Evropy o alternativách k zajištění).

Viz některé faktory relevantní pro realizaci alternativy k zajištění spočívající v propuštění na kauci/záruku:

Faktory ke zvážení	Vysvětlení	Příklady
Zdroj kauce/záruky	Vlastní zdroje žadatele o azyl, prostředky třetích osob (rodinní příslušníci, přátelé, komunita, neziskové organizace). V některých případech může být kauce hrazena ze státního rozpočtu.	<p>V několika zemích provozujících systém finančních alternativ k zajištění mají nevládní organizace k dispozici prostředky pro příslušné zajištěné osoby, které by jinak nebyly schopny se programu kaucí účastnit (např. Kanada, Hong Kong SAR a USA) (viz příručka mezinárodní koalice IDC o alternativách k zajištění).</p> <p>V Kanadě podporuje propouštění žadatelů o azyl ze zajištění na základě záruky nezisková organizace Torontský program záruk (Toronto Bail Program - TBP). TBP má uzavřenu smlouvu s Kanadskou pohraniční službou a působí jako „ručitel“ žadatelů o azyl, kteří nemají rodinu ani jiné vhodné ručitele, kteří by za ně kauci zaplatili. TBP tak odstraňuje finanční diskriminaci, k níž nevyhnutelně dochází v jiných systémech kaucí. V rámci TBP nedochází k žádným platbám, žadatelé o azyl jsou propouštěni jen na základě záruky TBP. Žadatel se smlouvou uzavřenou s TBP zavazuje dostavovat se po dobu svého pobytu v Kanadě na schůzky, oznamovat TBP změnu adresy a účastnit se důležitých aktivit (např. vzdělávání, přípravy na povolání, práce). Frekvence ohlašovací povinnosti se většinou s upevňováním vzájemné důvěry mezi TBP a žadatelem o azyl postupně snižuje. TBP může žadatele o azyl bez ohlášení navštěvovat v místě pobytu (viz Options Paper č. 2 UNHCR).</p> <p>V Kanadě je kauce automaticky považována za variantu umožňující propuštění. Významným faktorem ve prospěch propuštění je, pokud žádost zajištěné osoby podpoří „ručitel“. Ručitel se zavazuje zaplatit předem peněžní kauci, která je uschována a následně vrácena, pokud žadatel splní podmínky propuštění (viz příručka mezinárodní koalice IDC o alternativách k zajištění).</p>

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

Faktory ke zvážení	Vysvětlení	Příklady
		<p>Ve Velké Británii je možné požádat o propuštění na kauci v prvních osmi dnech zajištění, a to podáním žádosti imigračnímu úředníkovi. Později lze podat žádost o propuštění na kauci až imigračnímu soudci. Je zde ale několik výjimek. Zajištění žadatelé o azyl mohou být povinni poskytnout ručitele, tj. osobu, která se zaváže zajistit dodržení podmínek kauce. Tato povinnost však neplatí automaticky: je třeba řádně přihlídnout ke skutečnosti, že nově příchozí si takového ručitele zpravidla nemohou obstarat. Nejsou-li rozumné důvody pro závěr, že se žadatel bude skrývat či uprchnout, není ručitel nezbytný (viz Options Paper č. 2 UNHCR).</p> <p>V Jordánsku je občanům dovoleno vystupovat jako poskytovatelé kauce/záruky za osoby propuštěné ze zajištění.</p>
Povaha a výše kauce/záruky	<p>Kauce/záruka může být finanční či nefinanční. Částka finanční kauce/záruky musí být přiměřená situaci žadatele o azyl. Nesmí být tak vysoká, že by se systém poskytování kaucí stal pouhou teoretickou možností. Je nezbytné individuální posouzení. U nefinanční kauce/záruky se nevyžaduje zaplacení peněžních prostředků (např. za žadatele o azyl se zaručí nezisková organizace). Peněžní částky lze požadovat předem nebo v případě nesplnění povinnosti.</p>	<p>V USA bývá většině žadatelů o azyl stanovena velmi vysoká kauce, avšak tato praxe je kritizována. Dokonce i v zemích, kde jsou částky záruk velmi nízké, nemají žadatelé o azyl často vůbec žádné prostředky, a nejsou tedy schopni využívat ani nízkou stanovenou kauci.</p> <p>Ve Velké Británii jsou podmínky ukládání kaucí popsány v pokynech pro využívání kaucí a jejich přílohách. Jednoznačně z nich vyplývá, že přísnost podmínek by se měla lišit podle konkrétních okolností žadatele a úrovně požadovaného dohledu. Existují také doporučení pro stanovení částek finanční kauce (viz Options Paper č. 2 UNHCR).</p>

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

Faktory ke zvážení	Vysvětlení	Příklady
Podmínky	Informace žadatelům o azyl o dostupnosti dané alternativy; dostupnost; právní pomoc.	Ve Velké Británii je žadatelům o azyl předáván leták s informacemi o tom, co je čeká v azylovém řízení, a o jejich právech a povinnostech. Na internetových stránkách švédské Imigrační agentury jsou informace k dispozici v 15 jazycích; pro seznámení s nimi však potřebují žadatelé o azyl přístup k internetu (viz příručka mezinárodní koalice IDC o alternativách k zajištění).
Sankce při neplnění povinností	Nepříznivé finanční důsledky - pokud žadatel o azyl uprchne nebo neplní podmínky, finanční záruka obvykle propadne.	Neplnění ohlašovací povinnosti v souladu s programem TBP může vést k tomu, že TBP informuje úřady provincie, která v takovém případě vydá na dotyčnou osobu celostátní zatykač. TBP výslovně upozorňuje, že neplnění ohlašovací povinnosti může vést k vrácení do zajišťovacího zařízení. V letech 2012-2013 celých 95,1 % z celkem 415 kontrolovaných osob podmínky programu dodrželo (viz Options Paper č. 2 UNHCR).

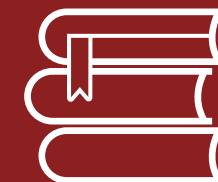
Možné problémy při použití propuštění na záruku/kauci jakožto alternativy k zajištění

- Systémy kaucí/záruk a ručitelů často vedou k diskriminaci lidí s omezenými finančními prostředky a osob, které nemají vytvořeny vazby v komunitě.
- Systematické vyžadování kauce nebo poskytnutí ručitele po žadatelích o azyl pod hrozbou, že v opačném případě budou zajištěni (nebo zůstanou v zajištění) naznačuje, že systém je svévolný a není přizpůsoben konkrétním okolnostem. Přečtěte si [Doporučení UNHCR k zajišťování cizinců](#), přílohu A.

PRŮBĚŽNÉ ÚKOLY

Pročtěte si Kritéria posuzování alternativ k zajištění UNHCR (příloha č. 1 tohoto modulu) a vyplňte níže uvedenou tabulku pro ověření, zda jsou kauce/záruky či ručitel ve vaší zemi dostupnou alternativou k zajištění.

Otázky	Situace ve vaší zemi	Je či není v souladu s tímto standardem?	Poznámka (pokud se nehodí do prvních dvou sloupců)
Pokud je poskytnutí ručitele nebo kauce/záruky podmínkou propuštění, bylo posouzeno, zda je toto opatření přiměřené konkrétním okolnostem (přiměřená částka, schopnost osoby zajistit si ručitele, atd.) s cílem zajistit plnění podmínek v konkrétním případě?			
Jsou jednotlivci informováni o možnosti poskytnutí ručitele/záruky?			
Jsou nevládní organizace nebo komunitní skupiny oprávněny vystupovat jako ručitel/záruka? Jsou o tom žadatelé o mezinárodní ochrany informováni?			

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

Otázky	Situace ve vaší zemi	Je či není v souladu s tímto standardem?	Poznámka (pokud se nehodí do prvních dvou sloupců)
Dochází k prověřování/kontrolě ručitelů, aby bylo vyloučeno vykořisťování žadatelů o azyl nebo migrantů? Pokud ano, jak se prověřují či kontrolují?			
Je-li možné propuštění na kauci/záruku, jsou o této možnosti žadatelé o azyl informováni? Jak?			
Je zajištěným osobám poskytována podpora (ze strany právníků, neziskových organizací, sociálních pracovníků), aby mohly využít opatření ve formě kauce/záruky?			
Konají se jednání o kaucích (v případě zajištění) automaticky nebo pravidelně (např. každý měsíc)?			

MODELY ALTERNATIV K ZAJIŠTĚNÍ: NAŘÍZENÉ MÍSTO POBYTU

Žadatelům o azyl může být při příchodu do země nebo propuštění ze zajištění nařízeno, že mají až do rozhodnutí o svém postavení pobývat na konkrétní adrese nebo v konkrétním správním obvodu. Nařízené místo pobytu může zahrnovat různé varianty, včetně soukromého ubytování nebo ubytování v komunitě, otevřených nebo polootevřených přijímacích či azylových střediscích, veřejně provozovaných střediscích s koučinkem nebo bez něj, střediscích pro nezletilé bez doprovodu, atd. Při nařizování takových opatření by mělo být pokud možno voleno takové místo, které umožňuje sjednocení rodiny nebo se nachází v blízkosti příbuzných anebo jiných podpůrných sítí. Přečtěte si [Doporučení UNHCR k zajišťování cizinců](#), přílohu A.

Ubytování v soukromí nebo jiné možnosti založené na pobytu v komunitě (pobyt v komunitě v určeném správním obvodu) je obvykle méně invazivním opatřením než pobyt v otevřených nebo polootevřených střediscích. Výhodou ubytování v soukromí nebo komunitních variant je fakt, že jsou relativně levným opatřením a umožňují dotyčným lidem žít v blízkosti rodiny a dalších podpůrných sítí (viz [analýza Rady Evropy o alternativách k zajištění](#)). Nařízený pobyt v konkrétním regionu může být pro úřady atraktivní možností, protože díky němu lze rovnoměrněji rozložit odpovědnost za přijímání žadatelů o azyl mezi různé regiony země.

Umísťování žadatelů o azyl do otevřených nebo polootevřených zařízení je jednou z nejběžnějších alternativ k zajištění pro žadatelů o azyl. V těchto typech středisek mohou lidé zařízení během dne opouštět, na noc se však musí vracet. Střediska musí plně respektovat lidská práva, zejména právo na osobní svobodu a svobodu pohybu. V otevřených střediscích by měla být dodržována všeobecná svoboda pohybu v rámci střediska i mimo něj, aby bylo zaručeno, že se pobyt ve středisku nestane formou zajištění. Budování otevřených zařízení je sice nákladnější než ukládání ohlašovací povinnosti nebo sponzorský systém, je však levnější a šetrnější k právům než zajišťovací střediska. Může být také účinnější (viz [zpráva sítě Odysseus](#)).

Například v Belgii je ve čtyřech lokalitách rozmístěno 27 tzv. „návrátových domů“ pro rodiny v návratovém řízení. Tyto domy se značně liší svojí velikostí: v některých případech se jedná o velké domy, jindy o malé byty či garsoniéry. Celková kapacita všech „návrátových domů“ je 169 lůžek. V domech působí koučové, koordinátoři, logistická podpora a logistický dohled, žadní dozorcí. Náklady na tato zařízení činí přibližně 90 eur na osobu a den, ve srovnání se zajišťovacím střediskem, kde činí náklady 186 eur na osobu a den. K tomuto tématu doporučujeme [zprávu sítě Odysseus](#) a tento [článek](#).

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

Viz některé faktory relevantní pro realizaci alternativy k zajištění spočívající v nařízeném pobytu:

Faktory ke zvážení	Vysvětlení	Příklady
Místo pobytu	Ubytování v soukromí nebo v komunitě, otevřených nebo polootevřených přijímacích či azylových střediscích, veřejně provozovaných střediscích s koučinkem nebo bez něj, střediscích pro nezletilé bez doprovodu.	<p>Litva provozuje polootevřené Cizinecké registrační středisko, které mohou žadatelé o azyl opouštět kdykoli během dne i noci, ale v určitých lhůtách se musejí hlásit úřadům. Faktorem alternativy k zajištění jsou v tomto případě omezení uložená žadatelům o azyl ve srovnání s žadatelem v přijímacím řízení, kteří mohou středisko volně opouštět.</p> <p>V Rakousku se žadatelé o azyl, jimž je uložena tato alternativa k zajištění, umísťují do běžných přijímacích středisek, kterými mohou být malé obytné jednotky spravované neziskovými organizacemi, např. Diakonií. Nevládní organizace provozují střediska a poskytují služby, přičemž žadatelé o azyl umístovaní sem v rámci alternativ k zajištění jsou pod dohledem policie. Žadatelům o azyl, kteří žijí v soukromém ubytování, mohou být uloženy alternativy k zajištění s povinností hlásit se pravidelně na nejbližší policejní stanici (obvykle každých 24 hodin, § 77 odst. 6 zákona o cizinecké policii). Delší nepřítomnost osoby (obvykle tři dny), již byla uložena alternativa k zajištění, proto musí být nahlášena policii, což u jiných žadatelů o azyl neplatí (viz zpráva sítě Odysseus).</p> <p>Belgické úřady vyjádřily ochotu umožnit rodinám, aby během azylového řízení pobývaly ve vlastních bytech, přičemž koučové se s rodinami setkávají na neutrálním místě (viz zpráva sítě Odysseus).</p> <p>V Kanadě se osobám bez domova poskytuje dočasné ubytování v uprchlickém středisku FCJ, které poskytuje ubytování ženám a dětem. Míra plnění povinností ve středisku FCJ dosahuje 99,9 %. Pokud jsou zajištěné osoby bez domova, které ale musí při propuštění nahlásit svou adresu, je možné zařadit je do ubytovacího programu Matthew House, kde nejsou obyvatelé pod dohledem, ani není omezováno vycházení. Během pěti let zde bylo ubytováno 300 cizinců po dobu probíhajícího řízení, přičemž jen tři z nich uprchli. Podobná ubytovna pro osoby bez domova Sojourn House přijala za dobu šesti let 3600 osob, z nichž jen dvě uprchly (viz interaktivní mapa mezinárodní koalice IDC o postupech uplatňovaných při alternativách k zajištění).</p>

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

Možné problémy při použití uplatňováním nařízeného pobytu v ubytovacích zařízeních

- V případech pobytu v otevřených či polootevřených přijímacích nebo azylových zařízeních, kde jsou stanoveny časy vycházení a sledovány příchody a odchody, by měla být dovolena taková míra svobody, aby bylo možno danou alternativu ještě považovat za „skutečnou alternativou k zajištění“, nikoli za formu zajištění.
- Because asylum-seekers do not have the choice to live in a place other than the one designated, flexibility. Jelikož nemají žadatelé o azyl možnost žít v jiném než nařízeném místě, je třeba být flexibilní, pokud jde o změnu nařízeného pobytu (z určitých důvodů). Potřeby lidí se mohou průběžně vyvíjet (rodinným příslušníkům může být nařízen jiný pobyt, a může tak vyvstat potřeba změny adresy atd.), a nedostatečná flexibilita při uplatňování této alternativy k zajištění tedy může vést k porušování lidských práv.

Faktory ke zvážení	Vysvětlení	Příklady
Obsah povinností	<p>V případě ubytování v soukromí je součástí podmínek předchozí souhlas s vystěhováním z určeného správního obvodu, a pokud dochází ke stěhování v rámci stejného správního obvodu informování úřadů o změně adresy.</p> <p>V případě pobytu v nařízeném otevřeném přijímacím nebo azylovém zařízení se musí žadatel o azyl podřídit pravidlům těchto zařízení, přičemž pravidla a předpisy jsou stanovena pro řádnou správu zařízení (např. časy vycházení nebo evidence příchodů/ odchodů).</p>	<p>V Rakousku může být nařízen pobyt ve střediscích provozovaných státem nebo soukromými subjekty, jako jsou nevládní organizace či soukromé společnosti. Jejich služby jsou hrazeny podle počtu ubytovaných osob. Pokud určitá osoba opustí místo ubytování, nezisková organizace nebo vlastník zařízení musí tuto skutečnost obvykle po třech dnech nahlásit úřadům (viz zpráva sítě Odysseus).</p>
Sankce při neplnění povinností	<p>Neplnění pravidel střediska může vést k uplatnění přísnějších opatření, v krajním případě i k umístění do zajišťovacího zařízení. Je však třeba projevit jistou flexibilitu, protože lidé mohou mít pro neplnění pravidel i oprávněné důvody.</p>	<p>Pokud například v Belgii rodiny nedodržují vnitřní řád ubytovacích jednotek, nevede to k jejich okamžitému zajištění. Sankce se uplatňují jen zřídka. Koučové mohou zpřísnit přidělování potravin (například vydáváním poukázek jen na den). V extrémních situacích (např. domácí násilí, ohrožení dětí, vyhorožování koučů) může být jeden z rodičů přemístěn do uzavřeného střediska (viz zpráva sítě Odysseus Network).</p>

PRŮBĚŽNÉ ÚKOLY

Pročtěte si Kritéria UNHCR pro posuzování alternativ k zajištění (příloha č. 1 tohoto modulu) a vyplňte níže uvedenou tabulku pro ověření, zda je nařízený pobyt ve vaší zemi dostupnou alternativou k zajištění.

Otázky	Situace ve vaší zemi	Je či není v souladu s tímto standardem?	Komentář
Možno pozorovat snahu ukládat a schvalovat změnu adresy nařízeného pobytu umožňující sjednocení rodiny nebo nacházející se v blízkosti příbuzných osob či jiných podpůrných sítí?			
Pokud se potřeby žadatelů o azyl nějak vyvíjejí, je zaručena flexibilita při změně nařízeného pobytu?			
polootevřených přijímacích nebo azylových zařízeních, kde jsou stanoveny časy vycházení a sledovány příchody a odchody, dovolená míra svobody pohybu dostatečná k tomu, aby se daná alternativa dala považovat za „skutečnou alternativu k zajištění“ a nikoli za formu zajištění?			
Je při pobytu v otevřených nebo polootevřených zařízeních zajištěno plné respektování lidských práv?			
Je zajištěna flexibilita, pokud mají žadatelé o azyl oprávněné důvody pro neplnění povinností, a jsou před uložením restriktivnějšího opatření z důvodu neplnění povinností jejich vysvětlení brána v úvahu?			

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

MODELY ALTERNATIV K ZAJIŠTĚNÍ: ELEKTRONICKÉ SLEDOVÁNÍ

Jednou z aktuálně nejpřísnějších v současné době používaných alternativ k zajištění je elektronické sledování. Toto sledování se ve velké míře využívalo v trestním soudnictví, ale jen minimálně v souvislosti s migrací. V kontextu azylu se jedná o nejméně preferovanou možnost.

Jak elektronické sledování funguje?

Například ve Velké Británii jsou elektronické náramky využívány jako forma elektronického sledování žadatelů o azyl a migrantů. Náramky jsou napojeny na blízký senzor nebo jsou sledovány satelitně. Ministerstvo vnitra však využívá satelitní sledování jen zřídka. Ve většině případů je do bytu osoby umístěn přijímač a elektronický náramek se upevní na kotník dotyčné osoby. Náramek hlásí, zda je tato osoba v určených časech doma (viz [zpráva](#) síť Odysseus).

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

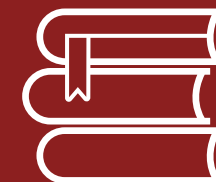
KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

Viz některé faktory relevantní pro realizaci alternativy k zajištění spočívající v elektronickém sledování:

Faktory ke zvážení	Vysvětlení	Příklady
Místo sledování	Domov osoby nebo určitá vymezená oblast.	
Sledující orgán/ úředník	Elektronické sledování prováděné imigračními úřady.	
Činnosti při sledování	Intenzivní sledování imigračními úřady nebo externími organizacemi za účelem přímého sledování místa pobytu a aktivit osoby prostřednictvím náramku umístěného na kotníku dotyčné osoby a senzoru umístěného v jejím bytě; sledování může být spojeno se stanovením denních či nočních hodin pro vycházky.	V USA je využíván Program intenzivního sledování pobytu (Intensive Supervision Appearance Program, ISAP), s nímž jsou spojeny osobní návštěvy úřadů, neohlášené návštěvy doma, hlášení případů neplnění, ověřování zaměstnání atd.
Obsah opatření	Stanovení doby, po kterou se musí dotyčná osoba denně zdržovat doma za účelem elektronického sledování.	V USA je ISAP spravována soukromým dodavatelem, společností The Geo Group, která může určovat četnost návštěv úřadů a domácích návštěv dle svého uvážení.
Sankce při neplnění povinností	Nedodržování pravidel může vést k uplatnění přísnějších opatření nebo v krajním případě i k zajištění osoby.	

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

Možné problémy při použití elektronického sledování jakožto alternativy k zajištění

- Vysoké náklady a jejich obtížná kontrola státem, neboť tato alternativa k zajištění vyžaduje zvláštní vybavení/infrastrukturu, jež jsou obvykle nákladné.
- Elektronické náramky jsou všeobecně kritizovány pro svůj negativní vliv na lidi, zejména kvůli způsobovanému psychickému stresu.
- Elektronické náramky jsou rovněž kritizovány pro svůj stigmatizující účinek, protože vizuálně spojují migranty a žadatele o azyl s trestnou činností. V určitých situacích mohou vést k porušování lidských práv státem, například:
  - a) Zákazu nelidského nebo ponižujícího zacházení z důvodu bolesti nebo psychické újmy, kterou může tato pomůcka způsobovat dotyčné osobě (zejména zranitelné osobě), a dále kvůli vědomí neustálého dohledu.
  - b) V závislosti na způsobu použití se může stát náramek alternativní formou zajištění, která zbavuje osoby práva na osobní svobodu, jestliže je nutí setrvávat po celou dobu nebo po většinu času na určitém místě.
  - c) Mohou narušovat ochranu soukromí a rodinného života, pokud si vynucují omezení, která zasahují do schopnosti jedince vykonávat běžné aktivity rodinného života, nebo které odhalují soukromé informace (viz [zpráva](#) sítě Odysseus).

Z těchto důvodů UNHCR doporučuje se použití této alternativy pokud možno zcela vyhnout.

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

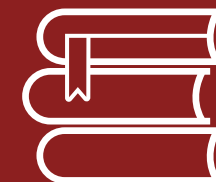
Příklady svědectví žadatelů o azyl, kterým bylo uloženo elektronické sledování:

Škodlivý vliv na děti

Rodiče: „Nemohli jsme s našimi dětmi na školní závody nebo narozeninové oslavy ani jsme je nemohli vzít mimo nejbližší okolí našeho domova, protože jsme museli neustále zůstat poblíž, abychom „byli v určených hodinách v domě.“ Rodiče také uváděli, že stigmatizace a omezení způsobená elektronickým náramkem přispěla k jejich sociální izolaci [a] že v důsledku sledování trpěli stresem a úzkostí (zpráva sítě Odysseus).

Fyzické nepohodlí způsobené náramkem

„[K]dyž mě propustili, musel jsem nosit náramek. Měl jsem být doma mezi 18:00 hodinou večerní a 6:00 hodinou ranní, tedy dvanáct hodin. Náramek na noze mě opravdu bolel. Tady se můžete podívat na černou skvrnu [ukazuje tazateli vyrážku na levém kotníku způsobenou nošením náramku]. To je od náramku. Nebyl sice těsný, ale když chodíte, vzniká tam tření. Kvůli pocení se dře o kůži. Většinou jsem musel nosit něco, co náramek drželo vysoko na kotníku, ale i tak mi omezoval krevní oběh“ (zpráva sítě Odysseus).

V předchozích kapitolách jsme se zabývali různými formami alternativ k zajištění, včetně mírných rozdílů v jejich praktickém použití. Nyní se podrobněji podíváme na příklady dobré praxe při používání těchto alternativ k zajištění. Některé z nich zahrnují či kombinují prvky z různých modelů těchto alternativ.

Belgie: Nařízený pobyt v „otevřených domech“ nebo „návratových domech“

V Belgii jsou rodiny s dětmi mladšími 18 let přicházející na hranice a rodiny bez dokladů zadržené na belgickém území umísťovány do návratových domů (označovaných také jako „otevřené rodinné jednotky“), státem vlastněných komunitních domů či bytů, byť jsou podle belgického práva tyto domy či byty považovány za „místo zajištění“. Podmínky ubytování respektují soukromí a jsou přizpůsobeny rodinnému životu a potřebám dětí. Rodiny se musí v jednotce zdržovat mezi 9. hodinou večerní a 9. hodinou ranní, ale jinak mají svobodu pohybu. Děti jsou zapsány do místních škol a rodiny mohou v jednotkách volně přijímat návštěvy. Během pobytu podporuje rodiny „kouč“ z imigračního úřadu. Každodenní přítomnost kouče doprovází rodiny až do rozhodnutí jejich azylového či imigračního případu nebo jejich přípravy k návratu. Kouč zprostředkovává všechny nezbytné schůzky (lékař, škola, právník pro bono, atd.) a poskytuje či zprostředkovává rodinám každodenní logistickou, administrativní či lékařskou podporu. Související náklady včetně poukázek na nákup potravin a dalšího zboží z místních supermarketů nese Imigrační úřad a částečně jsou dotovány z fondů EU (viz [Options Paper č. 2 UNHCR](#)).

Jak to funguje?

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

USA: Telefonické hlášení

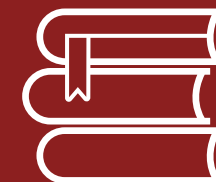
V USA může být ohlašovací povinnost uložena žadatelům o azyl plněna telefonicky. Potřebnou technologii vlastní a spravuje soukromý dodavatel americké vlády. Osoby se mohou u amerických imigračních orgánů „hlásit“ telefonicky pomocí softwaru poskytovatele pro biometrické rozpoznávání hlasu. Frekvence hlášení je založena na posouzení rizik a může být zvýšena nebo snížena v závislosti na fázi konkrétního případu. Pokud se daná osoba v pravidelných intervalech nehlásí, věc může být ohlášena nadřízenému orgánu nebo může dojít k opětovnému zajištění (Options Paper č. 2 UNHCR).

Telefonické hlášení řeší oproti pravidelnému hlášení na služebnách imigračních úřadů hned několik problémů:

- a) mobilitu, zejména pokud jsou žadatelé o azyl daleko od ohlašovny nebo mají jiné problémy s mobilitou;
- b) finanční aspekty, protože žadatelé o azyl nemusí vynakládat prostředky na cestování; a
- c) efektivitu, a to díky časové úspoře v důsledku omezení nutnosti cestovat fyzicky k ohlašovně. Základní podmínkou pro uplatnění této alternativy k zajištění jsou však dokonale fungující technologie.

Jak to funguje?

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

Švédsko: Hlášení na policii

Ve Švédsku je na základě příkazu nařizujícího dohled dotyčná osoba povinna se v určitých lhůtách hlásit určenému policejnímu orgánu nebo švédské imigrační agentuře. V zájmu co nejmenšího zatěžování se může osoba podrobená dohledu hlásit na policejní stanici/slужebně švédského imigračního úřadu nacházející se nejbližše místu jejího pobytu. Dále může být povinna odevzdat cestovní pas nebo jiný doklad totožnosti. Proti rozhodnutí o nařízení dohledu nebo zajištění se lze kdykoli odvolat (viz [Options Paper č. 2 UNHCR](#)).

Jak to funguje?

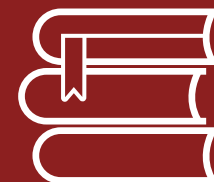
Nařizuje Švédská imigrační agentura (SMA) nebo švédská policie

Rozhodnutí o dohledu: osoba se hlásí na policii/SMA ve stanovených lhůtách

Lokalita nejbližší k místu pobytu

Může být vyžadováno odevzdání pasu či jiného dokladu totožnosti

Proti rozhodnutí o nařízení dohledu se lze kdykoli odvolat

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

Kanada: Program kaucí

Torontský program záruk (TBP) je nezisková organizace poskytující zajištěným cizincům, včetně žadatelů o azyl a lidí čekajících na vyhoštění, podporu při propuštění ze zajištění na základě kauce. TBP vystupuje jako „ručitel“ za osoby, které nemají rodinu ani jiné vhodné ručitele, kteří by mohli záruku nabídnout. TBP tak odstraňuje finanční diskriminaci přítomnou v jiných systémech kaucí. Žadatelé o azyl se dobrovolně zavazují spolupracovat s TBP a plnit veškeré imigrační procedury, včetně podmínek hlášení stanovených TBP. Dále se zavazují, že v případě pravomocného nepříznivého rozhodnutí o jejich azylové nebo imigrační žádosti opustí Kanadu. Neplnění povinnosti hlášení může vést k tomu, že TBP podá zprávu úřadům provincie, a v takovém případě je na dotyčnou osobu vydán celostátní zatykač. TBP výslovně upozorňuje, že neplnění povinnosti hlásit se může vést k vrácení do zajišťovacího zařízení. V letech 2012-2013 splnilo podmínky programu 95,1 % z celkových 415 sledovaných osob (viz [Options Paper č. 2 UNHCR](#)).

Hlavní výhody tohoto programu, jak je vnímá Kanadská rada pro uprchlíky, jsou tyto:

- a) Program poskytuje významnou podporu osobám po jejich propuštění (s bydlením, programy proti závislostem, zdroji v oblasti duševního zdraví, při žádosti o pracovní povolení a zdravotní pojištění, s doprovodem na schůzky a hlášení u Kanadské pohraniční služby atd.).
- b) Díky němu je možné poskytnout doporučení a kontakty v komunitě v příslušných oblastech jako například léčba závislostí a duševní zdraví, které mohou být pro lidi s těmito potřebami velmi cenné.

Kanadská rada pro uprchlíky zároveň uvádí některá rizika tohoto programu: neměl by přispívat ke skutečné nebo domnělé kriminalizaci migrantů a měl by zůstat výjimkou, a nikoli normou. Doporučujeme prohlédnout si tyto [internetové stránky](#).

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

Hlavní rysy:

Smlouva s úřady

mezi pohraničním
úřadem a Torontským
programem záruk (TBP)

Pohovory s TBP

TBP provádí pohovory
za účelem posouzení
vhodnosti kandidátů pro
nařízení dohledu

Záruka TBP, žádné platby

žadatel o azyl je pro-
puštěn na základě této
záruky - TBP vystupuje
jako „ručitel“

Smlouva s žadatelem o azyl

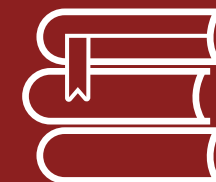
mezi TBP a žadatelem o azyl
ohledně dostavování se,
oznamování adresy, účasti
na důležitých aktivitách
(např. vzdělávání)

Neohlášené návštěvy ze strany TBP

mohou být prováděny
v místě bydliště žadatele
o azyl

Case management

- jedna z podmínek
úspěchu programu
- prvotní orientace
- informace o
přístupu k právním,
psychosociálním a
zdravotnickým službám

Pro více příkladů viz [interaktivní mapa IDC praxi při uplatňování alternativ k zajištění](#):

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

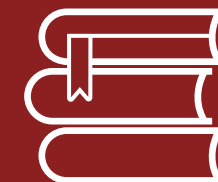
KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

FAKTORY ÚSPĚŠNOSTI JEDNOTLIVÝCH ZPŮSOBŮ ALTERNATIV K ZAJIŠTĚNÍ

Příklady dobré praxe ukazují, že alternativy jsou nejúčinnější, pokud jsou při jejich uplatňování přítomny určité faktory. Přečtěte si o různých faktorech, které přispívají k úspěšnosti alternativ k zajištění z hlediska nákladů, plnění podmínek a kvality života:

ALTERNATIVY
K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

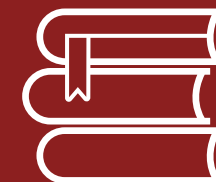
KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

Záruky

Před použitím alternativ k zajištění musí být k dispozici veškeré záruky, že zajištění bude skutečně krajním opatřením. Jak bylo popsáno ve výukovém programu Základní zásady při zajišťování cizinců a následně v modulu 2 tohoto výukového programu, mezi tyto základní záruky patří pravidelný přezkum, časové omezení, vydávání dokladů, aby se zabránilo dalšímu zajištění, a jiné.

Prověřování a hodnocení

Mají-li být alternativy k zajištění účinné, je nezbytné porozumět individuálním okolnostem a využívat postupy prověření a hodnocení, aby mohla být přijímána informovaná rozhodnutí o vedení případu a umístění dané osoby. To pak pomáhá přizpůsobit rozhodování o vedení řízení a o umístování osob na konkrétní případ (viz **Nástroj prověřování zranitelnosti (Vulnerability Screening Tool)** UNHCR-IDC).

Druhotnému pohybu osob sice nelze vždy zabránit, avšak prověřování a hodnocení mohou přispět k pochopení motivačních faktorů a usnadnit registraci u úřadů (viz **příručka IDC o alternativách k zajištění**).

Příklady:

Libye: Prováděním vstupního prověření, při němž se nezkoumají jen faktory zranitelnosti, ale také silné stránky jednotlivců, vytvořili správci některých zajišťovacích zařízení v Libyi inovativní programy umístování do pracovního procesu, v jejichž rámci jsou migrantům vystavovány doklady totožnosti a jsou propouštěni do ochrany zaměstnavatele, jehož zacházení s migranty se pravidelně kontroluje (viz **zpráva** Dánské rady pro uprchlíky a IDC).

USA: Nástroj Hodnocení klasifikace rizik (Risk Classification Assessment) vyžaduje, aby imigrační úředníci hned na počátku prověřili rodinné vazby, imigrační minulost včetně dodržování předchozích imigračních rozhodnutí, a dále veškeré další aspekty týkající se fyzického zdraví, duševního zdraví a jiných faktorů zranitelnosti. Tento nástroj zahrnuje otázky směřující ke zjištění důvodů zranitelnosti, včetně postižení, pokročilého věku, těhotenství, kojení, postavení samoživitele, problémů v oblasti duševního zdraví a viktimizace. Pomáhá identifikovat žadatele o azyl, kteří mohou mít nárok na pomoc podle zákona o násilí proti ženám, nebo kteří se stali obětí trestného činu nebo obchodování s lidmi (viz **interaktivní mapa IDC o faktickém uplatňování alternativ k zajištění**).

Zambie: Doporučené postupy při poskytování ochrany zranitelným migrantům vytvořené ve spolupráci s různými zainteresovanými osobami a vydané v roce 2014 mají za cíl pomáhat úředníkům v první linii prověřit zranitelné migranty a žadatele o azyl a odkázat je příslušným ministerstvům, občanským spolkům a agenturám OSN (viz **zpráva o pokroku UNHCR**).

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

Case management

Alternativy k zajištění nebudou fungovat, pokud nebudou doprovázeny celou radou metod a strategií, jako je pravidelná následná kontrola a pomoc sociálních pracovníků poskytovaná osobám při plnění jejich administrativních povinností. Individualizovaný „koučink“ nebo služby case managementu jsou proto nezbytné k tomu, aby alternativy fungovaly (viz [Options Paper č. 2 UNHCR](#)). Dobrý case management byl označen za důležitou součást několika úspěšných alternativ a jeden z aspektů kvalitních azylových systémů (viz [Doporučení UNHCR k zajišťování cizinců](#), příloha A.). Nejúspěšnější alternativy využívají case management ve všech fázích, aby byl zajištěn koordinovaný a komplexní přístup ke každému případu. Case management se zaměřuje na pochopení a řešení jedinečných potřeb a problémů dané osoby a jejich kontext (viz [příručka mezinárodní koalice IDC o alternativách k zajištění](#)). Individualizované podpůrné mechanismy a struktury jsou nezbytné k tomu, aby mohla dotčená osoba spolupracovat s úřady na vyřešení případu. Pokud lidé chápou, jaké možnosti se jim nabízí, více systému důvěřují. Pololetní zpráva UNHCR z roku 2016 o pokroku při naplňování globální strategie „Nad rámec zajištění“ odhaluje, že pouze osm zemí (Kanada, Indonésie, Litva, Malajsie, Mexiko, Velká Británie, USA a Zambie), používají u alternativ k zajištění case management (viz [zpráva o pokroku UNHCR](#)).

Case management představuje strategii podpory a řízení jednotlivců a jejich žádostí o azyl či jiný imigrační status po dobu rozhodování o něm, která je zaměřena na informované rozhodování, včasné a spravedlivé posouzení případu a zlepšení mechanismů zvládání a kvality života jednotlivce (viz [Options Paper č. 2 UNHCR](#)). Case management provádějí sociální pracovníci, kteří jsou v kontaktu s žadateli o azyl a dalšími zainteresovanými osobami (azylové úřady, zdravotníci, právníci aj.). Nezhledňuje se při něm jen právní případ týkající se migračního statusu dané osoby, ale rovněž konkrétní okolnosti každého člověka (například možnost sloučení rodiny) a základní potřeby (přístřeší, zdravotní péče atd.) (viz [informace IDC o alternativách k zajištění cizinců v Africe](#)).

Case management zahrnuje:

- jmenování case managerů, kterými mohou být sociální pracovníci, a to již v počáteční fázi azylového řízení a až do doby rozhodnutí o právním postavení;
- aktivní výměnu informací s žadatelem o azyl; a
- kodex chování a další předpisy o chování zaměstnanců, v rámci prevence zneužívání (viz [Options Paper č. 2 UNHCR](#)).

Soubory dovedností a osobnost zaměstnanců mohou přispět k úspěchu či neúspěchu case managementu. Nábor a školení personálu musejí být kvalitně řízeny, včetně školení, kurzů a certifikace přizpůsobených na míru. Chování zaměstnanců by mělo být upraveno jasnými pravidly a etickým kodexem. Pro bližší studium viz HUDOC links: [Doporučení UNHCR k zajišťování cizinců](#), příloha A.

Příklady

Švédsko: K žadatelům o azyl jsou po registraci přiděleni dva pověřeni pracovníci. První z nich odpovídá za azylové řízení: provádí pohovory se žadatelem za účelem prověření jeho žádosti o azyl a připravuje podklady pro rozhodnutí, které vydává ředitel Švédské imigrační agentury (SMA). Druhý pověřený pracovník podporuje žadatele při řešení otázek každodenního života (denní dávky, zvláštní dávky, vzdělávání, bydlení atd.) a v případě potřeby jej předává poskytovatelům zdravotní péče, poradenství nebo jiných služeb. Tento pověřený pracovník působí v přijímacím zařízení poblíž místa pobytu azyl a také žadatele o azyl informuje o rozhodnutích vydaných SMA nebo imigračními soudy. Kromě toho poskytuje žadateli o azyl „motivační poradenství“ s cílem připravit jej na všechny možné výsledky imigračního řízení a hodnotí riziko útěku v případě nepříznivého rozhodnutí o mezinárodní ochraně. V rámci návratového řízení tento pracovník navazuje formální kontakty za účelem projednání návratu.

Belgie: V rámci „otevřených domů/jednotek“ pro rodiny s dětmi je poskytován case management ve formě „koučinku“. Přidělený kouč je pracovníkem Cizineckého úřadu a denně pomáhá rodinám v terénu s procedurami jejich azylového či imigračního případu. Koučové rovněž zvažují veškeré právní prostředky, které by umožnily žadateli o azyl zůstat v Belgii. Pomáhají s přípravou návratu a zprostředkovávají přístup k právnímu poradenství. Kouč rovněž organizuje nezbytné schůzky (lékař, škola, právník pro bono atd.) a poskytuje či zprostředkovává rodinám logistickou, administrativní či lékařskou podporu.

Spojené státy americké: V roce 2015 spustila organizace Imigrační a celní stráž (ICE) společně se soukromou společností GEO Care pilotní projekt, v němž byly zranitelné rodiny žádající o azyl v pěti amerických městech propouštěny ze zajištění do komunitní péče, na níž se podílí alespoň jeden manažer ICE, sociální pracovníci a administrátoři společnosti GEO Care. Program zahrnuje case management pro přístup ke službám a právní pomoci a asistenci při dodržení účasti na jednáních v rámci imigračního řízení. V každé z lokalit zajišťují partneři GEO Care spolu s nevládními organizacemi účastníkům doplňkovou sociální podporu a case management a identifikují služby a právní pomoc (viz [zpráva](#) o pokroku UNHCR).

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

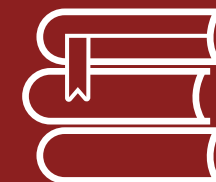
KAPITOLA 16

Informace a právní pomoc

Klíčem k úspěchu alternativ k zajištění je poskytnout žadatelům o azyl jasné a stručné informace o právech a povinnostech plynoucích pro ně z alternativ k zajištění a důsledky jejich porušení. Dalším důležitým faktorem úspěšnosti je odkazování žadatelů o azyl poskytovatelům právního poradenství, mimo jiné ohledně právních prostředků umožňujících další setrvání v zemi (viz [Options Paper č. 2 UNHCR](#)). Podání potřebných informací již v počáteční fázi je pro žadatele nezbytné k tomu, aby si mohli v celý proces vybudovat důvěru. Rozhodnutí o alternativách k zajištění by měla být dotčené osobě vysvětlena v jazyce, kterému rozumí. Lidé by například měli jasně porozumět azylovému a migračnímu řízení již v jeho počáteční fázi a chápat, proč byla zvolena určitá alternativa k zajištění, proč byla považována za nezbytná určitá omezení nebo nepříznivé důsledky a případné další relevantní informace, pokud se v průběhu řízení změní okolnosti. Tyto znalosti byly shledány klíčovým faktorem při posilování účinnosti systémů alternativ k zajištění (viz [analýza Rady Evropy o alternativách k zajištění](#)). Lidé mnohem spíše akceptují nepříznivé rozhodnutí o určení svého právního postavení a podrobí se mu, pokud jsou přesvědčeni, že se jim dostalo spravedlivého procesu (včetně informací a podpory), a pokud mohli prozkoumat veškeré možnosti legálního setrvání v zemi a dobrovolného či samostatného vycestování. Přístup k právnímu poradenství po celou dobu azylového řízení má pro tyto účely zásadní význam (viz [příručka IDC o alternativách k zajištění](#)).

Respekt k lidským právům a přístup k základním službám

Alternativy fungují, pokud je s žadateli o azyl v celém azylovém řízení zacházeno důstojně, s lidskostí a s respektem. Je třeba respektovat jejich práva a uspokojit jejich základní potřeby. Je důležité, aby všem žadatelům o azyl byla poskytnuta adekvátní materiální podpora, ubytování a splněny další požadavky při přijetí či umožněn přístup k prostředkům k zajištění soběstačnosti (včetně práva na práci), aby byli schopni se postarat o své základní potřeby. Lidé, kterým byly uloženy alternativy k zajištění, by měli mít přístup ke službám a podpoře státu, i když žijí v komunitě. Bez zavedení minimálních standardů je méně pravděpodobné, že alternativy dosáhnou požadovaných výsledků co se týče míry plnění podmínek, počtu vyřešených případů a respektování lidských práv. Lidé jsou schopni lépe plnit požadavky úřadů, pokud mohou pobývat v komunitě a uspokojovat při tom své základní potřeby. Například osoby žijící ve stálém ubytování jsou schopny lépe udržovat kontakt s úřady a poradit si se složitými situacemi v imigračním řízení než lidé v materiální nouzi nebo bez domova (viz [Příručka IDC o alternativách k zajištění](#)).

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

Důvěra

Je prokázáno, že budování důvěry a respektu v ovzduší spravedlnosti a spolupráce namísto bazírování na kontrole nebo trestu za nesplnění povinností je jedním z hlavních faktorů úspěšnosti alternativ k zajištění.

Plnění povinností úzce souvisí s mírou důvěry vybudovanou mezi dotyčným jednotlivcem a státní správou (viz [článek](#) Cathryn Costello a Esry Kaytaze).

Úřady mohou podpořit vnímání spravedlivého procesu a legitimacy tím, že zajistí, aby byly respektovány a v praxi naplňovány podmínky účinnosti alternativ k zajištění cizinců, jako například včasné poskytování jasných a dostupných informací, bezplatný přístup k právnímu poradenství a podpoře a poskytování pomoci formou case managementu (viz [analýza](#) Rady Evropy o alternativách k zajištění).

Zapojení zainteresovaných osob:

zapojení nezávislých třetích osob jako například neziskových organizací zajišťuje větší transparentnost při realizaci alternativ k zajištění, řádný přístup žadatelů o azyl k právům a jejich lepší chápání celého procesu.

V takových společných programech je zásadní jasné vymezení rolí a odpovědností, zejména mezi poskytovateli podpory, case managementu a služeb, a veškerých aspektů plnění povinností nebo jejich vynucení. Pro udržení vysoké úrovně důvěry nezbytné k tomu, aby mohly nevládní organizace plnit svoji úlohu, musejí také žadatelé o azyl znát rozdělení rolí (viz [Druhý globální kulatý stůl UNHCR na téma přijímání cizinců a alternativ k zajištění, souhrnné závěry, zpráva sítě Odysseus](#))

PRŮBĚŽNÉ ÚKOLY: POSUZOVÁNÍ FAKTORŮ ÚSPĚŠNOSTI MODELŮ ALTERNATIV K ZAJIŠTĚNÍ

ALTERNATIVY
K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

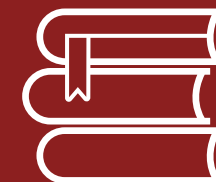
KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

Provedte posouzení faktorů úspěšnosti vybrané alternativy (alternativ) k zajištění ve vaší zemi tím, že zodpovíte otázky v kontrolním seznamu níže. Pročtěte si prosím *Options Paper č. 2 UNHCR: Možnosti vlád při přijímání bez zajištění a alternativy k zajištění*.

Otázky	Situace ve vaší zemi	Je či není v souladu s tímto standardem?	Komentář
Je k dispozici case management nebo individualizovaný koučink ? Popište, jak je organizován, zejména jaká je konkrétní role case managera a jaký se tento individuální koučink vztahuje k azylovému řízení.			
Jsou adresátům alternativ k zajištění poskytovány jasné a přesné informace o právech a povinnostech vyplývajících z alternativ k zajištění a o důsledcích jejich neplnění?			
Je adresátům alternativ k zajištění poskytováno právní poradenství , včetně poradenství o právních prostředcích pro setrvání v zemi a případných možnostech dobrovolného návratu ?			

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

Otázky	Situace ve vaší zemi	Je či není v souladu s tímto standardem?	Komentář
Zhodnoťte, zda alternativy k zajištění umožňují výkon následujících základních práv: právo na vzdělání, právo na rodinný život, právo na psychologickou nebo lékařskou pomoc, na nepotravinářské výrobky, právní poradenství a právo na práci.			
Umožňují alternativy k zajištění přiměřený životní standard (ve srovnání se situací jiných žadatelů o azyl či uprchlíků, kteří nejsou zajištěni atd.)? Popište prosím, jaká podpora nebo materiální podmínky při přijetí jsou poskytovány (bydlení, potraviny, dávky v penězích či naturáliích atd.).			
Je zaveden mechanismus pro podávání stížností na ochranu lidských práv osob, kterým jsou uloženy alternativy k zajištění? Popište je.			
Zavedly úřady nějaký mechanismus sledování nebo dohledu pro pravidelné monitorování alternativ k zajištění? Podléhá tento mechanismus pravidelnému hodnocení? Popište prosím hlavní subjekty a rozsah tohoto monitoringu/hodnocení (včetně četnosti).			

Propojte hlavní charakteristiku alternativ k zajištění vlevo s typem alternativy k zajištění vpravo, o níž se domníváte, že nejlépe odpovídá dané situaci, a pak se podívejte na správné odpovědi.

Hlavní charakteristika	Typ alternativy k zajištění
1. Omezuje fyzický pohyb jen na určitou dobu, nedochází k intenzivním kontrolám, protože jednotlivci jsou pod kontrolou úřadů	1. Elektronické označování
2. Zahrnuje záruky třetích osob (osob nebo organizací), nevyžadující nutně finanční prostředky, jedná se o ekonomicky výhodné opatření	2. Dohled v rámci komunity
3. Umožňuje omezený fyzický pohyb, zahrnuje intenzivní kontrolu, může zasáhnout do práva na soukromí nebo rodinný život, je velmi nákladné	3. Ubytování v polootevřeném přijímacím středisku
4. Zahrnuje povinnost dostavovat se ve stanovených lhůtách před úřady, často nevyžaduje žádné finanční prostředky, pokud se nevyužívají technologie, škála četnosti dostavování se může být velmi široká	4. Kauce
5. Omezení se týkají finančních aspektů, riziko diskriminace, je-li uplatňováno bez posouzení konkrétních okolností, odvozeno z trestního práva, nevyžaduje vynakládání prostředků ze strany úřadů	5. Záruka nevládní organizace
6. Je provozováno zainteresovanými osobami, které jsou odpovědné úřadům a pomáhají s organizací podpory pro žadatele o azyl	6. Nařízené místo pobytu
7. Zahrnuje konkrétní geografické omezení při výběru soukromého či jiného typu ubytování	7. Hlášení

ALTERNATIVY K ZAJIŠTĚNÍ

MODUL 4

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

Při navrhování alternativ k zajištění by státy měly respektovat zásadu minimálního zásahu.

Úspěšné alternativy k zajištění zahrnují individuální koučink nebo case management a jsou navrženy tak, aby žadatelé o azyl systému důvěřovali.

Standardy lidských práv se vztahují i na alternativy k zajištění.

Úspěšné alternativy k zajištění se realizují ve spolupráci s celou řadou zainteresovaných osob a efektivní komunitní alternativy k zajištění se realizují ve spolupráci s neziskovými organizacemi.

KAPITOLA 1

KAPITOLA 2

KAPITOLA 3

KAPITOLA 4

KAPITOLA 5

KAPITOLA 6

KAPITOLA 7

KAPITOLA 8

KAPITOLA 9

KAPITOLA 10

KAPITOLA 11

KAPITOLA 12

KAPITOLA 13

KAPITOLA 14

KAPITOLA 15

KAPITOLA 16

- UNHCR, *Options Paper 1: Možnosti vlád při zabezpečení péče a alternativy k zajištění rodin s dětmi*, 2015, <http://refworld.org/docid/5523e8d94.html>
- UNHCR, *Options Paper 2: Možnosti vlád při přijímání bez zajištění a alternativy k zajištění*, 2015, <https://www.refworld.org/docid/5523e9024.html>
- Rada Evropy, *Studie o praxi v zajišťování cizinců a využívání alternativ k zajišťování dětí*, říjen 2017, <http://website-pace.net/documents/19863/3390925/2017-ImmigrationDetentionPracticesStudy-EN.pdf>
- Edwards, Alice, *Back to Basics: The right to liberty and security of person and 'alternatives to detention' of refugees, asylum-seekers, stateless persons and other migrants (Zpět k základům: právo na osobní svobodu a bezpečnost a „alternativy k zajištění“ uprchlíků, žadatelů o azyl, osob bez státní příslušnosti a dalších imigrantů)*, UNHCR, duben 2011, str. 51–82 <http://www.unhcr.org/protection/globalconsult/4dc949c49/17-basics-right-liberty-security-person-alternatives-detention-refugees.html>
- IDC, *There are Alternatives: A handbook for preventing unnecessary immigration detention (revised edition), (Alternativy existují: Příručka pro prevenci zbytečného zajišťování cizinců (revidované vydání))*, 2015, str. 47–74, <http://idcoalition.org/wp-content/uploads/2016/01/There-Are-Alternatives-2015.pdf>
- síť Odysseus, *Alternatives to Immigration and Asylum Detention in the EU: Time for implementation (Alternativy k zajišťování cizinců v EU: čas na implementaci)*, leden 2015, str. 87–113, <http://odysseus-network.eu/wp-content/uploads/2015/02/FINAL-REPORT-Alternatives-to-detention-in-the-EU.pdf>
- IDC, *Alternatives to immigration detention in Africa (Alternativy k zajištění cizinců v Africe)*, 2017, <http://idcoalition.org/publication/view/alternatives-to-immigration-detention-in-africa/>, str. 10–14.
- UNHCR *Kritéria posuzování alternativ k zajištění*, UNHCR Beyond Detention Toolkit, Guiding Questions for the assessment of Alternatives to Detention (Nástroj pro alternativy k zajištění: návodné otázky k posuzování alternativ k zajištění), květen 2018

Alternativy k zajištění

Tento vzdělávací program byl vyvinut v rámci projektu „Global Technical Assistance and Capacity Building Programme to Prevent Detention of Children and to Protect Children and Other Asylum-Seekers in Detention (*Globální technická pomoc a program budování kapacit k prevenci zajišťování dětí a ochraně dětí a dalších žadatelů o mezinárodní ochranu v zajištění*)“ financovaného Evropskou unií.

Názory obsažené v tomto vzdělávacím programu nevyjadřují oficiální stanovisko Evropské unie.